

GODINA IV. Broj 14 Sveti Anto, 2010.

GLASNIK SVETOG ANTE

GLASILO SVETIŠTA SVETOG ANTE SARAJEVO / BISTRİK

I pravednost je Božje ime

Drugi - prokletstvo
ili mogućnost ljubavi?

Franjevac s nadimkom *Turkuša*

Svetac svih ljudi - teolog i propovjednik

Svet - religiozan - duhovan

SVETI ANTE
MOLI ZA NAS

I pogrebna društva posvećena sv. Anti

Poštovani štovatelji svetog Ante!

Kada sam započeo bližu pripravu za uređivanje ovoga broja *Glasnika svetog Ante*, počeo sam razmišljati i o tome što ću napisati u ovoj rubrici! Budući da ovaj broj izlazi uz blagdan zaštitnika naše crkve i samostana, logično bi bilo, razmišljao sam, da napišem nešto što ima veze sa svecem cijeloga svijeta, sa sv. Antom Padovanskim. I onda mi je, iznenada, na um palo nešto zanimljivo!

Naime, o dubokoj višestoljetnoj ukorijenjenosti i općoj raširenosti nježne pobožnosti prema svetom Anti u BiH napisan je nemali broj dužih ili kraćih tekstova i puno se toga zna. Pisali smo o tome u nekoliko navrata i na stranicama Glasnika. U prilog tvrdnji o posvemašnjoj raširenosti spomenute pobožnosti govori i činjenica da je u našoj zemlji najviše župnih crkava, čak 25, posvećeno upravo ovom katoličkom svecu. Njemu su također posvećena i tri franjevačka samostana: na Humcu kod Ljubuškog (sa istoimenom župom), u Dubravama kod Brčkog (župa je Bezgrešnog začeća bl. Djevice Marije) i na Bistriku u Sarajevu (bez župe). Posvećene su mu i mnoge područne crkve, brojna groblja i grobljanske kapelice. I sve se ovo poprilično dobro zna.

No, manje je poznato da u nekoliko naših bosanskohercegovačkih gradova postoje i pogrebna društva koja nose ime sveca iz Padove. Tako, Katolička pogrebna društva *Sveti Anto* postoje u Zenici, Mostaru, Jajcu, Bugojnu i Sarajevu (u jednom od sljedećih brojeva pisat ćemo o njemu!). Strpljivije propitivanje bi zacijelo otkrilo još poneko! Neka od njih kontinuirano djeluju više od 70 godina!

Sveti Anto Padovanski je, dakle, po mnogočemu doista izniman. Nije prošla ni godina dana od njegove smrti kako je uzdignut na čast oltara. Potom se njegovo štovanje iz Italije nastavilo širiti diljem svijeta: postalo je sveopće u Crkvi, a prešlo je i granice Katoličke crkve. Danas nema naroda koji ga ne poznaje i nema vjernika koji mu se ne utječe u raznim svojim potrebama. Spomenuti detalj s naših prostora ide u prilog uvjerenju kako bi mu, uz ono Padovanski, s pravom pristajao i naziv Bosanski!

Ugodni dani odmora i čitanje našega Glasnika!

Urednik